

[Chr. Thomsen.]

klar og fast aftale om, hvordan det fremtidig skal være, og hvordan moderniseringen skal føres ud i livet.

Jeg tror ikke alene, det kan siges at være et fornuftigt politisk krav, men jeg tror også, det er et krav, som landbruget som sådant i egen interesse er interesseret i at opfylde, sådan at den kritik, der har været hidindtil, må forstumme.

Da det ligger sådan ifølge lovforslaget, at en ikke uvæsentlig del af konsulenttjenestens anliggender skal fastlægges i en bekendtgørelse fra landbrugsministeriet, tror jeg, vi er nødt til straks at sige, at det er nødvendigt, at vi under udvalgsarbejdet bliver gjort bekendt med, hvad det er, der som hovedlinje skal stå i den bekendtgørelse. Der er i øvrigt andre ting, som vi gerne vil have lov til at drøfte i udvalget.

Der står et sted i betænkningen, at havebrugskonsulenter udgår. Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren: er der her alene tænkt på de havebrugskonsulenter, der er ansat inden for husmandsforeningerne og landboforeningerne? Vi har derudover Østifternes og Det jydskes Haveselskab, og vi har Kolonihaveforbundet i Danmark. Gartnernet går jeg ud fra at der ingen tvivl kan være om. Man kan vel ikke helt ligestille disse organisationer. Hvilke konsulenter der skal gå ud, og hvilke der eventuelt skal bibeholdes, ønsker jeg ikke at tage nogen klar stilling til her, men jeg ønsker, at vi i udvalget får en virkelig klaring af det, sådan at man ikke på et senere tidspunkt vil sige, at det er et fortolkningsspørgsmål. Der må være rene linjer nu. Jeg kan straks sige, at jeg for mit vedkommende mener, der er en forskel på de konsulenter, der virker inden for landboorganisationerne, og konsulenter under selskaber som Kolonihaveforbundet, Østifternes Haveselskab og Det jydskes Haveselskab.

Nu er det jo ikke sådan, at landbruget og gartneriet er det eneste område, hvor der er konsulenttjeneste. Jeg forlanger slet ikke, at landbrugsministeren her i dag skal gøre rede for det, men det kunne være interessant, når vi i udvalget skal diskutere de økonomiske problemer, om landbrugsministeren til den tid over for udvalget var i stand til at give os en redegørelse for: hvor udbredt er konsulent- og lignende tjenester

inden for andre områder, og hvor store er udgifterne hertil?

Niels Ravn: De landøkonomiske konsulenter betydning for dansk landbrugs udvikling og fremgang kan ikke diskuteres, heri kan jeg være helt enig med hr. Chr. Thomsen. Derfor er vi også i det konservative folkeparti helt enig i, at vi fortsat må yde støtte til denne konsulentvirksomhed. Vi kan også tiltræde, at det nu sker via et lovforslag. Det har jo hidindtil hvilet på et cirkulære, udstedt i henhold til et aktstykke, der var tiltrådt af folketingets finansudvalg. Vi mener, det er rimeligt, at reglerne for et så stort område, som der her er tale om, nu fastsættes via en egentlig lovgivning.

Årsagen til, at sagen kommer frem netop nu, er, som det fremgår af bemærkningerne, at der gennem de seneste år er opstået en skævhed imellem den aflønning, som de agronomer, der var ansat i det offentlige tjeneste, fik, og den aflønning, som statsstøtten til de agronomer, der var ansat i landøkonomiske foreninger, var sat i relation til, altså en mindre aflønning end den, der efterhånden var blevet gældende inden for den offentlige sektor. Det var altså for at skabe ligestilling på disse to områder, at sagen i sin tid blev rejst.

Jeg kan tiltræde den forenkling af det hele, som dette lovforslag er udtryk for, og jeg er enig i, at man må søge inden for denne konsulentbistand at undgå det, som hr. Chr. Thomsen kaldte overlappning. Jeg har forstået på landbrugsministeren, at det er ministerens hensigt at følge denne sag op, således at det i videst muligt omfang undgås. Sigtet må være, at denne konsulentbistand ydes ude omkring i de lokale områder fra én enkelt side; det er ikke nødvendigt, at man har flere, der dækker hinanden, inden for husdyrbrug, planteavl osv.; det sigte er jeg helt enig i.

Der sker for så vidt også en forenkling af administrationen. Tidligere var det sådan, at landbrugsministeren skulle forhandle med et udvalg, inden det blev fastsat, hvilke organisationer der kunne komme på tale med hensyn til støtte. Nu er det hele samlet i en enkelt bemyndigelse til ministeren. Det stiller naturligvis et større krav til ministeren, men jeg mener, det er rigtigt, at det samles på denne måde. Så ved alle,